

SUJET EXAMEN ADMISSION 2018
TRADUCTION FRANÇAIS > ROUMAIN

Transparence, vie privée : le droit de refuser d'être traité par un algorithme

Les nouvelles exigences de sécurité de nos sociétés contemporaines, viennent inévitablement contraindre les libertés individuelles des citoyens. Comment alors trouver un équilibre entre ces nouveaux impératifs et la protection des données personnelles ?

Le renforcement du droit à l'information comme exigence démocratique, a marqué l'avènement d'un véritable impératif moral et politique de transparence. Au règne du secret et de la protection de la sphère privée succède l'ère de la défiance et de l'obligation de vérité, notamment de la part des acteurs de la vie publique. Peut-on concilier quête de transparence et protection de la vie privée, qui est au même titre que le droit d'être informé, un principe démocratique fondamental ? Que penser du nouveau règlement européen sur la protection des données personnelles, entré en application le 25 mai 2018 ?

Danièle Bourcier, juriste et directrice de recherche au CNRS, voit en en cette nouvelle initiative, une avancée sans précédent dans la protection de la vie privée des utilisateurs au niveau européen. Le fait que l'Europe se saisisse enfin de cette problématique indique une prise de conscience commune de la dangerosité de la transmission des données personnelles en ligne, et cette volonté de replacer la protection de la vie privée comme une priorité régionale, une valeur commune à tous les États membres. Ce règlement est sans précédent en ce qu'il consacre "le droit de refuser d'être traité par un algorithme" et même la possibilité, à travers "la portabilité des données" de récupérer des informations personnelles présentes sur la toile. Cette nouvelle loi permet un "consentement plus éclairé" de la part des utilisateurs.

Le droit semble être le dernier rempart face à la toute-puissance des GAFA, dont l'activité représente une menace importante pour les libertés individuelles et la vie privée des individus. Il faut pourtant, selon Alexis Brézet, directeur des publications du "Figaro", que ce mouvement de droit soit porté directement par l'opinion publique elle-même, pour être pleinement efficace. Une prise de conscience de la dangerosité des GAFA est en train de s'opérer. Pourtant une mobilisation générale est nécessaire pour qu'une limitation des prérogatives de ces géants du web soit effective.

[France Culture – Conférences – Collège des Bernardins]

SUJET EXAMEN ADMISSION 2018
TRADUCTION ROUMAIN > FRANÇAIS

[...]

Mergem la orice manifestare de artă pentru o POVESTE, pentru STAREA în care ne transpune. În fața FRUMUȘEI, vrem ca respirația să se întetească, inima să bată mai repede, să fim absorbiți în vârtejul acțiunii. Câteodată, să recunoaștem, ne mai și închipuim pe scenă...

MUZICA are acest dar sublim de a vrăji, de a te purta, transpune. Iar INTENSITATEA trăirilor noastre dau măsura satisfacției; la polul opus, al dezamăgirii.

Paroxysmul este limita suportabilă a sentimentului indus de binomul compozitor-interpret. Nu vreau să aduc în discuție experimentul, în care noul (nu frumosul artistic) este țelul creatorului. Secolul 20 abundă în asemenea căutări, unele reușite, altele abjecte. Aș vrea, dacă îmi permiteți, să rememorăm câteva limite ale intensității artistice.

Din zorii omenirii, primul instrument a fost chiar corpul uman, urmat de percuție. Tobe tradiționale din Burundi, veritabile arme de intimidare în caz de război, sunt cioplite din trunchiuri de copaci și purtate pe cap; așa sunt bătute. Apropo de intensitate și sentimente induse...ce senzație va fi având interpretul războinic, al cărui creier vibrează la unison cu corpul tobei...

În cazul tobelor de război din Burundi, mesajul este clar: tot ce ne stă în cale va fi anihilat! Arta însă nu vrea să spulbere, cel puțin nu întotdeauna. Arta, MUZICA în speță, ne înfășoară într-un cocon de sunete și ne propulsează pe direcții infinite, în urma propriei opțiuni.

Vrem un parcurs religios sau laic, în exaltare sau armonii funebre...poate avem nevoie de bucurie...sau nevoia unei băi de tristețe...Dacă suntem dedicați muzicii ortodoxe autohtone, de exemplu, ne putem purifica sufletul prin firul unei singure melodii în piano ori prin talazul puternic al rugăciunii îmbălsămată în muzică...

În cele din urmă, MUZICA este o uriașă poată prin care *intrăm benevol*, nu?...un uriaș banchet din care ne putem înfrupta. Ce meniu alegem (clasic sau...manele, ca să luăm capetele de bandă) este strict opțiunea noastră și ne definește profilul uman și intelectual. Educația primită și necesitățile personale ne fac să îndreptăm mâna către „farfură” cu folk alternativ sau „platoul” cu jazz. Selecția ne hrănește mintea, ne modelează comportamentul. Finalmente, selecția este un autoportret cât se poate de fidel, o oglindă!

[...]

(Sorina Goia – Radio România Cultural - Acolo, unde Pavarotti râde!)